

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 91.

V Ljubljani, v četrtek 23. aprila 1891.

Letnik XIX.

Volilci!

Jutri, dné 24. t. m., voli I. razred.

Poklicani so na volišče ljubljanski mestni volilci, ki največ davka plačujejo, torej tudi najbolj čutijo, kako da se od leta do leta množé davki ljubljanskim posestnikom. Gotovo bodo vzlasti volilci I. razreda pri izbiri občinskih svetovalcev gledali na to, da zberejo za svojo mestne zastopnike take moze, ki so si zapisali na zastavo svojemu delovanju v mestnem zboru varčno gospodarstvo z mestnim premoženjem, ki sami izvrstni gospodarji, bodo tudi umno in uspešno poslovali pri mestni upravi.

Take moze, znane, razumne in občestovane priporočila podpisano društvo kot kandidate za I. razred.

Gospodje volilci I. razreda!

Pridite jutri v polnem številu na volišče ter združite svoje glasove na naše kandidate, ki so gospodje:

Češnovar Lovro,
posestnik in krčmar;

Fabian Ivan,
trgovec in posestnik;

Mathian Ivan,
trgovec in posestnik;

Pollak Karol,
trgovec in posestnik.

V Ljubljani, dné 23. aprila 1891.

Odbor katol. političnega društva.

Bismarckova kandidatura.

V hanoveranskem volilnem okraju Geestemünde, ki je doslej vedno volil narodno-liberalnega sobojevnika, ustanovitelja nemške države, kneza Bismarcka, je podlegel nekdanj vsemogočni nemški kancler nasproti svojim protikandidatom. Od teh je dobil največ glasov socialistiški delavec smodk, Schmalfeld, namreč 3928. Volilci bodo dné 30. aprila odločili, ali naj jih v nemškem državnem zboru zastopa knez Bismarck, največji državnik vseh stoletij, kakor pravi monarkovsko liberalno glasilo, ali priprost delavec. Odločili bodo zmago prostomisljaki in velfi s svojimi 6000 glasovi. A te dve stranki bodeta težko se odločili. Narodni liberalci so si izvolili le ime, namreč Bismarckovo, socialisti pa program. Kaj pa naj storé prostomisljaki in velfi v tem slučaju, ker jim ne ugajata ni ime, ni program?

Knez Bismarck in socialist Schmalfeld se v političnih nazorih ločita strogo od obeh strank. Delavec smodk jih ne vleče, in knez Bismarck jim je tolikokrat očital izdajstvo države in jednake stvari! Skoro gotovo se bodo zjedini za Bismarcka. Sicer pa okoli 10.000 volilec ni prišlo na volišče, in zato še ni gotovo, kdo zmaga pri ožji volitvi.

Bismarckove pristaše in čestilce je hudo poparil prvi poraz. Narodni liberalci v starem volilnem okraju znanega Bennigseena niso mogli zbornati toliko glasov za „narodnega junaka“, kakor nekdanj za kandidate najnižje vrste. Če se združijo socialni demokratje, prostomisljaki in velfi, slavil bode navaden delavec zmago nad slovečim državnikom.

Ta prvi poraz Bismarckov je pravi škandal, če tudi se nismo nikdar ogrevali za bivšega nemškega kanclerja. Knez Bismarck ni pal na polju časti, temveč se je osmešil pred svetom. Sam je kriv te sramote, ker je preočitno pokazal svojo omahljivost.

Mi z avstrijskega stališča smemo biti veseli Bismarckovega propada. Bismarck je pri mnogih prilikah pokazal svoje sovraštvo do Avstrije. Kot navadni poslanec pa bi mogel svoje sovraštvo še očitneje pokazati, ker bi se mu ne bilo treba ozirati

na prejšnjo svojo prvo službo v nemški državi. Celó isti naši državljani, ki sedaj še poveljujejo „nemškega malika“, streznili bi se ter spoznali avstrijskega nasprotnika v pravi luči. Saj je še nedavno ravno Bismarck tolažil Italijane, naj upajo na srečno rešitev „tridentinskega vprašanja“, to je, na ločitev južne Tirolske od Avstrije. Vsi preklici njegovega glasila so prazni. In komu je neznano, kolik nasprotnik je Bismarck pošten avstrijsko-nemški trgovski pogodbi? S tem Bismarck ne nasprotuje le svojemu nasledniku pl. Capriviju, temveč le dosledno izvaja staro svojo trgovsko politiko proti Avstriji. Mi vsaj nikogar ne prištevamo svojim prijateljem, ki nam hoče škoditi.

Višja deklinška šola.

Zopet je nam izpregovoriti o višji deklinški šoli v Ljubljani. „Narodova“ stranka se poteguje za to šolo, kakor da bi se ž njo edino zares mogel rešiti obstanek našega naroda. Naglašajo se potreba narodno izobraženega ženstva, katero pa dobimo, če osnujemo slovensko višjo deklinško šolo. Tako modruje gospoda Ivana Hribarja stranka, tako modrujejo nekateri učitelji, ki bi radi dobili mesto na višji deklinški šoli in tako prišli s periferije kranjske dežele v Ljubljano.

Mi sami priznavamo važnost narodnega ženstva in bi se tudi ne upirali taki šoli, ko bi bili preverjeni, da bode zares nas preskrbela z narodnim žensvom. Toda mi nemamo v to vere. Da bode šola dobro obiskovana, poučevali se bodo v njej tudi tuji jeziki in tuje literature, in naše žensvo bode le prehitro jelo ceniti tuje slovstvo. Saj vidimo, kako je baš omikano žensvo dovezetno za vse tuje. Tuje noše v modi so po naših mestih, in le dajte priložnost našim gospicam izobraziti se temeljito v francoščini, bode kmalu jela izpodrivati našo slovenščino tuja govorica, čislana francoščina. Če morda malo izpodriveno nemščino s francoščino, s tem za naš narod prav ničesa ne pridobimo.

Nam je znano naše narodno gibanje skoro od njegovega početka. Vemo tudi, kako je baš žensvo

LISTEK.

Gospod Gimpelj.

(Crtica. — Spisal Janko Komár.)

(Konec.)

Dné 10. junija kaže pratika praznik velike svetnice božje, — sv. Marjete. Zakaj to tu omenjam? Nu, zakaj? Zato, ker je slavila tega dné Ovsénova Metka svoj god.

Dolgo časa je mislil in premišljeval g. Zdravko Gimpelj, kaj da pokloni Metki za god. Naposled, ko je že nebrojokrat popravil škripec na nosu, zasukal svoje brke in sunil z roko v lasse, zasvetila mu je v njegovi modri glavi vendar srečna misel. — „Znam kaj, zložim ji za god „Sonetni venec“, — vskliknil je veselo. — „Ne samo to, poslal ga bodem v „Liro“, naš najboljši leposlovni list, da se tiska, in naj razširi slavo Metke po vseh krajih naše širne domovine. To bode krasen godovni dar!“

In bil je dovršen „Sonetni venec“, — truda-polno kovanje in vzdihovanje mnogih nočij. Vesel in zadovoljen prebiral ga je pesnik, ne jedenkrat, dvakrat, — desetkrat, stokrat, in vedno je našel v

njem novih krasot. Kako bi ga bil rad pokazal svojim prijateljem, svoji izvoljenki, — vendar ne, ona naj ga čita prva, in to baš na svoj god, tiskanega v prvem našem leposlovnem listu.

Vendar zopet nova nezgoda! Dovršen je bil „Sonetni venec“, prepisan z najkrasnejšimi črkami, katere je premogla skušena umetniška roka g. Zdravka Gimpeljna, pomočnega uradnika g. dr. Strdéna, vendar manjkalo je podpisa. Da se gospod Gimpelj podpiše s svojim pravim imenom, tega ni hotel, — bil je skromen, gospod Gimpelj, tudi je dobro umel, da baš med pesniki najbolje uspeva tista strupena rastlina, kateri rekamo po domače „nevoščljivost“, pa zato ni hotel podpisati pravega imena, boječ se nevoščljivosti, zaradi krasote svojega „Sonetnega venca“. Kakovega domačega imena pa tudi ni hotel gospod Gimpelj, češ, tuje zveni lepše in blaglasnejše in tu je prvokrat obžaloval, da je že kot drugošolec zapustil šolske klopi. Pa vendar se je še nekoliko spominjal na slavno goro v sredi lepe grške dežele, katera je, tako so se učili, središče in zbirališče modric in pesnikov. Dá, toliko je znal; ali kateri klek bi mu sedaj povedal imé one gore, katero se je že davno izpušilo iz njegove drugače učene glave.

— „Ahá“ — vskliknil je veselo — „dozdeva mi se nekaj. Prav takó nekako zvala se je ona gora, kakor ono strahovito glasbeno orodje, naše slavne, daleč znane meščanske godbe. Imám ga! Ono orodje zove se Helikon in Bombardon, to znam izvestno. De te vse šembraj, kateri bode od te dvojice? Helik . . . Helikon . . . hm, hm, Bombar . . . Bombardon . . . to zadnje čini mi se nekako bolj blaglasno in zvonko. Prav to vzamem! Bombardon . . . a jaz bodem Bombardonski. Pogodil sem ga. Kako se bode to lepo čitalo: Zdravko Bombardonski!“ — končal je veselo gospod Zdravko Gimpelj in se zadovoljno oddehnal.

In romalo je belo pisemce z dragoceno vsebino k vredništvu „Liro“. Srečen mu pot!

Tudi Ovsénovi bili so naročeni na „Liro“. Posebno rada čitala jo je lepa Metka — prečitala jo je vselej od početka do zvrška. Znal je to gospod Zdravko Gimpelj, pa jo je počasi pripravljaj na svoje vezilce.

„Gospodičina“ — dejal je veselo smehljuje — „prihodnja številka bode krasna. Prinese, kakor sem čul, nekaj tudi za vas. Le preberite ono, kar je zložil neki Bombardonski, vaš čestilec. Oj, jaz že

vplivalo v hudih časih na naše volilce uradnike, da so šli volit nam nasprotnne kandidate. Soproge gnale so uradnike tako rekóč za naše nasprotnike na volišče. Marsikak uradnik, ki je bil v srcu Slovenec, ali je bil premalo odločen, je ženi na ljubo zatajil narodnost svojo. Pa tudi sedaj še ni izključeno, da bi se ne mogli povrniti taki časi. Razpori mej Slovani so le nemštvu v korist, in če se pravočasno ne poravnajo, utegnejo pripomoči Nemcem do vlade. Že letos bi bila levica dobila ministerske stole, da neso nemški liberalci proti socialni reformi in nacionalci nemški ne škilijo čez mejo.

Bode pa li ženstvo izobraženo na slovenski višji dekliški šoli zanesljivejše v hudem narodnem boji? Mi tega ne verujemo. Mi radi verjamemo, da bode tako ženstvo rajše pohajalo čitalniške in druge narodne veselice, ali s tem še ni narodu pomagano, če se zanj pleše in za razne zabave kupujejo drage obleke. S tem se le škoduje narodni stvari. Žene neso silile mož, naj volijo naše nasprotnike zaradi njih nemškega prepričanja, temveč na volišče gnala je moža le go s p o d i n j a. Vedela je, da bode mož lažje napredoval v službi in bode torej ona lažje shajala pri gospodinjstvu in se postavljala po plesih in drugih veselicah v lepih oblekah, če mož oddá glas našim nasprotnikom. Čim slabša in bolj potratljiva gospodinja je bila, tem bolj je silila moža v nemški vladni tabor. Znan je nam slučaj, ko je soproga iz odločno narodne rodbine odločnega slovenskega uradnika vendar potisnila v vladni tabor. Mož je proti drugemu narodnjaku odvetniku sam priznal, da je bil prisiljen, ker je v slabih denarnih razmerah, ko njegova žena, sicer dobra narodnjakinja, varčevati ne zna. Ta mož pa ni bil baš na najnižjem klinu uradniške lestvice in je vendar to storil. Nova šola bi v narodnem oziru le tedaj nam koristila, ko bi se v njej vzgojile varčne in z vsem zadovoljne gospodinjice, katerim bi bilo največje veselje mirno življenje v domačem krogu, ne pa hrupne veselice.

Skušnja pa nas uči, če bolj je izobražena žena, večje so nje potrebe, bolj se hoče postavljati pred svetom, in bolj zanemarljiva domače ognjišče. Gospodinjstvo se v šoli tudi ne dá priučiti, kajti tukaj ne pomagajo knjige, nobene teorije. Nedavno je pisatelj teh vrst čital v nemškem listu, da Francozinje bolje kuhajo nego Nemke, dasi se po šolah v Nemčiji bolj goji gospodinjstva kemija. Francoska kuharica, ki večkrat še čitati ne zna, bolje skuha nego Nemka, ki je preštudirala cele kope knjig, kako se morajo po vseh znanstvenih pravilih napravljati jedila. Dekle se pri domačem ognjišču bolje gospodinjiti nauči, nego pa v visoki šoli. Ženskih ročnih del se res v šoli lahko dekleta priučé, ali za to že imamo obrtno šolo, ki se kaj lepo razvija. Če pa kdo želi svojo hčerko dati bolj izobraziti in misli, da jej bode to koristilo, pelje naj jo na žensko učiteljsko, ondu se bode že dosti vednosti naučila. Saj nikakor ni treba, da bi potem morala biti baš učiteljica.

Iz povedanega je razvidno, da višje dekliške šole, ki bi stala mesto in deželo več tisočev, nam prav nič treba ni. Da take šole ni potreba, preveriti se je moral vsakdo iz dotičnih obravnjav v mestnem zboru. Četudi je naša radikalna stranka skrbno nabirala gradivo, da dokaže potrebo take šole, ali vendar se jej ni posrečilo niti deset taci

javnih šol navesti v naši državi. Če torej drugod ne čutijo potrebe za tako šolo, zakaj bi jo baš pri nas morali imeti?

„Slovenski Narod“ je nedavno celó navajal za dokaz proti nam za višjo dekliško šolo tudi to, da je taka šola že tudi na Cetineju, katero ima le 600 prebivalcev. Mi ne bomo preiskavali, koliko desetletij je bila stara knjiga, iz katere je „Slov. Narod“ pobral svojo učenost. To pa vémo, da sedaj že ima prestolnica Črne Gore blizu štirikrat toliko prebivalcev. Glavno stvar je pa najstarejši slovenski dnevnik pozabil povedati. Te šole ne vzdržuje Črna Gora sama, temveč podpira jo ruska carica. Ruski dvorni zaklad je torej, iz katerega dobiva plače učiteljstvo. Sicer je pa Cetineje središče samostojne države, kjer bivajo ministri in tudi zastopniki tujih držav in to zahteva, da je tamošnje ženstvo tudi bolj izobraženo. Posebno je francoščina precéj potrebna. V Ljubljani so torej odnošaji precéj drugačni.

Kak rusófil, kateremu je vse vzorno, kar je v severni slovanski državi, pa poreče, v Rusiji imajo celó ženske gimnazije in še neke višje ženske kurze v Peterburgu in Moskvi, ki so precéj podobni vseučiliškim fakultetam. Res je to, ali Rusija ni Slovenija! Drugačne razmere, drugačno šolstvo. V Rusiji je večje pomanjkanje inteligencije, nego pri nas, zato pa te ženske dobé potem navadno tudi primerne službe. Z zrelostnim izpitom odhajajo v gubernije za učiteljice ali pa dobé mesta pri gubernijski upravi. Za izobraževanje učiteljic imamo pri nas ženska učiteljska, drugih primernih mest pa za ženske pri nas ni, saj že tako slišimo pritožbe, da ženske preveč izpodrivajo moške.

Sicer so pa tudi v Rusiji že skusili, da preveč izobražena ženska ni baš v blaginjo človeški družbi. Izmej izobraženih žensk rekrutujejo se nihilistovke. Pri nas se poslednje nevarnosti ni bati, ker so državne razmere drugačne in tudi višja dekliška šola ne bode tako obiskana, da bi dobili mnogoštevilni ženski duševni proletarijat.

S tem sklepamo današnji članek, ko smo dokazali, da so vzroki za višjo dekliško šolo piškavi in da interesi našega naroda nikakor ne zahtevajo, da mesto ali dežela vsako leto več tisočakov proč vrže za tako šolo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. aprila.

Notranje dežele.

Zakaj so protisemitje propali na Dunaju? O tem ima neki berlinski list obširen dopis z Dunaja. V njem se pojasnjuje, kako so čudno sestavili volilne razrede. Mnogo hišnih posestnikov, ki so poprej volili v drugem razredu, potisnili so v tretji razred, več uradnikov židovskih podjetij potisnili so pa v drugi razred. Židje so pa tudi z vso silo pritiskali na volilce, kateri so od njih kaj odvisni. Mnogi židje volili so v okrajih, dasi je to protipostavno. Glasove so pa tudi kupovali v mnogo večji meri, nego pri državnozborskih volitvah.

Bilinski — minister. Definitivno je nekda že sklenjeno, da se osnuje komunikacijsko ministerstvo. Takoj po budgetni debati bode baje Bilinski imenovan komunikacijskim ministrom. S tem misli vlada Poljake popolno pridobiti na svojo stran. Bi-

mesto da resi naš list, kakor ste Vi mislili, resiti naš vredniški koš, ker je res lepo pisan. V ostalem bodite nam hvaležni, da nismo priobčili Vašega „Venca“, kakor bi nam bila izvestno hvaležna Vaša izvoljenka, ko bi to znala.

„Ha, ha, to je krasno,“ nasmejala se je veselo Ovsénova Metka in pogledala baš na cesto, kjer se je pokazal nesrečni pesnik gospod Zdravko Gimpelj. Čul je še zadnje Metkine besede, zato se je brzo naklonil in začel:

„Ali ne, gospodičina, da je krasno? To je prav za Vas, samo za Vas!“ hitel je v jedni sapi.

„Zdi se mi, da se motite, gospod Gimpelj. Kaj, ko bi bilo to-le za Vas? Berite, nù!“ dejala je veselo Metka in mu ponudila „Liro“.

In prebral je brzo gospod Zdravko Gimpelj ono osodno listnico, Dolgi nogi sta se mu tresli, škripec malo ne da mu ni padel z nosa, zarudel je in odhitel dalje. Od takrat ni nikdar več postajal pri prodajalnici gospoda Ovséna, hodil je s pisarne po drugi ulici in tudi pesnikoval ni menda nič več. Škoda, in le zaradi jedne vredniške listnice! — — —

linski je jako izveden mož, posebno v železniških in finančnih vprašanjih.

Češko državno pravo. „Politik“ zahteva, da bi se pri prenosni pravo- in državno-zakonskih študij gledalo na to, da se na vseučilišču v Pragi uvede predavanje o češkem državnem pravu. Navaja dvorni dekret iz 1804/5. šolskega leta, po katerem se je na vseučilišču v Pragi predavalo češko državno pravo. Ta predavanja so se opustila še le 1849. leta. Omenjeni list se obrača pred vsem do čeških poslancev, da se v državnem zboru za taka predavanja odločno potegnejo.

Mladočehi dobro vedó, da njih adresa v državnem zboru ne bode vsprejeta, zaradi tega so pa sklenili, da potem, ko se njih adresa odkloni, glasujejo za adresno desničarjev, če le v njej ne bode kakega odstavka o češki spravi.

Vnanje države.

Napredek katoliške cerkve. Berolinska „Kreutz-Zeitung“ piše o napredku katoliške cerkve pod papežem Leonom XIII. Pod sedanjim papežem ustanovili so se: patrijarhat indijski, 12 nadškofij, 65 škofij in 53 apostolskih delegacij, vikarijatov in prefektur. Poleg tega se je 10 škofij povzdignilo v nadškofije. Najbolj napreduje cerkev v Severni Ameriki in v Angliji. V Rusiji katoliška cerkev vzlic preganjanju ni dosti izgubila, Poljaki se znajo ustavljati Pobjedonoscevu. Najslabše je za cerkev v Italiji in Franciji, kjer liberalna šolska in cerkvena politika mnogo škoduje cerkvi. — Protestantski list torej priznava napredek katoliške cerkve. Ta napredek pač jasno dokazuje, da je cerkev zidana na trdno skalo, v katero se nasprotniki zámán zaganjajo. V kratkem se bodo razmere katoliške cerkve zboljšale tudi v Italiji in Franciji, kajti tamošnji katoliki si jako prizadevajo, da z ustanovljenjem društev, katoliških šol in dobredelnih zavodov oživé katoliško življenje.

Zatiranje katoliške cerkve v Rusiji. Poslednji čas ruska vlada dosledno nastavlja pravoslavne učitelje na katoliških in luteranskih šolah. Otroke silijo v šolah učiti se pravoslavne molitve. Ob državnih praznikih, katerih je v Rusiji jako veliko, morajo katoliški otroci k pravoslavni službi božji. Da na ta način v šolah marsikakega otroka pridobé za pravoslavje, ni se čuditi, posebno ker je v Rusiji položaj pravoslavnih dosti ugodnejši, nego položaj katolikov ali pa protestantov.

Povišanje carine na srbski meji. Dosedaj je bila navada, da se je od blaga, ki se je peljalo v Srbijo, plačalo polovico carine v zlatu, polovico pa v srebru, stranske pristojbine pa vse v srebru. Sedaj je pa srbska vlada odredila, da se mora vsa carina s stranskimi pristojbinami plačevati v zlatu. S tem se je carina za blago, ki se izvažja v Srbijo, nekaj povečala.

Tajnik Vladigerov. Bolgarska vlada je v Sofijo poklicala tajnika pri bolgarski agenturi v Bukareštu in ga takoj dala zapreti. Imela ga je na sumu, da je on v zvezi z morilec ministra Belčeva. Tajnik je nekda že izpovedal več jako važnih stvari.

Petindvajsetletnica vladanja kralja rumunskega. Dne 20. t. m. je minolo 25 let, odkar je kralj Karol vladar v Rumuniji. Pod njegovo vladno se je dežela lepo razvila. Z vladanjem je pa imel mnogo težav, ker je katoličan in so se mu od več strani delale ovire. Poslednja leta posebno Rusiji prijazna stranka ni z njim zadovoljna. Rada bi ga odstranila, kakor je Battenberžana v Bolgariji.

Ruska oboroževanja. Rusija bajé pridno zbira vojake ob rumunski in bukovinski meji. Zadnji čas je iz srede Rusije prišlo v Besarabijo 6 peš- in 4 konjski polki. V Besarabiji ima Rusija že dva voja vojakov, ki so raztreseni po vaseh. Ob Prutu bodo bajé do 3. maja zgradili barak za 10.000 mož, ob bukovinski meji je pa nekda že narejenih barak za 10.000 mož. Rumunska vlada jako nezaupljivo gleda to zbiranje vojakov. V Bukareštu so tudi izvedeli, da ruski agentje skušajo za-sé pridobiti poveljnike obmejnih rumunskih trdnjav. — Poročila o ruskem oboroževanju bodo pač malo pretirana. Rusija bi že ne imela vojaka v svoji sredini, ko bi res poslednja leta polki v takem številu odhajali na zapad, kakor hočejo vedeti nekateri listi. Nekaj resnice je seveda na tem, in preverjeni smemo biti, da Rusija začne vojno, kadar se jej bode zdel čas ugoden, da sproži orijentsko vprašanje.

Nemški državni zbor. Pruski trgovski minister je v nemškem državnem zboru pri posvetovanju o novem obrtnem zakonu se izjavil, da vlada hoče delavce varovati pred nasilstvom njih tovarišev. Kaznoval se bode, kdor bi hotel koga prisiliti, da pristopi v kako društvo ali pa popusti delo. — Naredbe, katere misli vlada storiti, so deloma res opravičene, kajti socialni agitatorji zares pritiskajo na delavce. Žal, da se najbrž s poostrenim postopanjem ne bode dosti koristilo delavcem, temveč le bogatim podjetnikom. Delodajalci bodo še slabše plačevali delavce, ko bodo vedeli, da je zaradi poostrenih vladnih naredeb le težko organizovati kak velik strijk. Oblastva ne bodo kaznovala le nasilstev v pravem pomenu, temveč tudi vsako nagovarjanje k strijku. To je tem verjetnejše, ker se vlada sama boji, da bi delavci zopet kedaj ustavili delo po pre-mogovnikih in tako baš v vojnem času onemogočili ves železniški promet.

vse znam. Pisal mi je jeden moj prijatelj od vredništva! — hitel je gospod Gimpelj zadovoljno, si popravljaj svoje tanke brčice in opazoval Metko, katera je s strahom in upom pričakovala prihodnje številke „Lire“.

In napočil je vesel dan — 10. junij, god Ovsénova Metke. Pismonoša pride z lepim številcem voščilnih pisem, s težko pričakovano številko „Lire“. Hitro je razrezala vesela Metka — ne drobnih pisem, nego „Liro“ in pazljivo listala list za listom. Na prvi strani nič, na drugi strani nič, istotako na tretji in četrti, nikjer nič od gospoda Bombardonskega, kakor ji je pripovedoval gospod Zdravko Gimpelj. Pač, pač je ime gospoda Bombardonskega — v listnici!

Čujmo vendar, kar prinaša listnica gospodu Z. Bombardonskemu!

„G. Z. Bombardonski v N. — Na zdravje! To bi bilo vezilce — Vaš „sonetni venček“. Mislimo, da bi bila Vaša izvoljenka preveč občarana od izvanredne lepote Vašega umotvora. Svetujemo Vam iskreno, da se poslovite z Vašo modrico, ker je preveč originalna. A baš zato mora venček,

Nov pruski občinski red. Konservativci so se sporazumeli z narodnimi liberalci o novem kmeto-občinskem redu v Prusiji. Katoliški centum bode baje glasoval tudi za to predlogo, vsaj plem. Huene se je tako izjavil. Sedaj je pričakovati, da se ta zadeva kmalu reši v deželni zbor. Dolgo se je vlekla in mislilo se je že, da se ne bode dosegel noben povoljen rezultat.

Indokitski generalni guverner. Predsednik Carnot je podpisal dekret, s katerim se radikale Lanessam imenuje za generalnega guvernerja francoskim posestvom v Zadnji Indiji. Novemu generalnemu guvernerju dala so se obširna pooblastila, podrejen mu bode celó vojaški poveljnik. Imenovati bode smel vse uradnike, izimši nadrežidente. S tem imenovanjem mnogi niso zadovoljni, ker mislijo, da bi za to mesto bil sposoben le kak general.

Dnevne novice.

(Štajerski cesarski namestnik) baron Kübeck se je v ponedeljek pripeljal v Maribor ter v torek nadzoroval državno gimnazijo in učiteljsiše.

(Umirovljenje.) Deželnega sodišča svetovalec pri okrožnem sodišču v Celju g. P. Levizhnik je na svojo prošnjo umirovljen ter dobil tem povodom naslov in značaj svetovalca deželnega nad-sodišča.

(Vojaški nabori) za vrhniški sodniški okraj so bili včeraj pri tukajšnjem c. kr. okr. glavarstvu končani. Od 287 poklicanih je potrjenih 105.

(Glasbeno-deklamatorična akademija) bode v soboto, dné 2. maja, ob 8. uri zvečer v redutni dvorani na korist ubogim dijakom obeh c. kr. gimnazij v Ljubljani. Izvrševali bodo učenci obeh zavodov s sodelovanjem c. kr. vojaške godbe. Vspored objavimo o priliki.

(Kanonično vmeščen) je bil danes čast. gosp. Janez Piskar, župnik na Sv. Gori, na župnijo Št. Ožbalt v moravski dekaniji.

(Na graškem vsenčilišču) je dné 21. t. m. čast. g. Ivan Mairing, kapelan v Mokronogu, naredil rigorozum iz sv. pisma starega in novega zakona in iz orijentalnih jezikov.

(Od deželnega odbora kranjskega.) Deželni zbor kranjski je ustanovil v seji dne 23. januarja 1888. l. v spomin 40 letnega vladanja Njegovega c. in kr. apostolskega Veličanstva v podporo onemoglim ubožcem osem letnih ustanov po 50 gld. in dvajset letnih ustanov po 30 gld. Te ustanove od-daje deželni odbor občinam kranjske dežele, katere imajo za oskrbovanje ubožcev razmeroma najtežja bremena. Ustanove podeljujejo se praviloma le za eno leto, zategadelj je deželni odbor z okrožnico z dne 25. marca t. l. pozval županstva, ki mislijo prositi za jedno ustanovnih mest, da dotične prošnje predložé do 25. aprila t. l. — Deželni odbor je lani ukazal z okrožnico z dne 27. januarja vsem županstvom strogo izvrševati deželni zakon z dne 17. junija 1870, dež. zak. št. 21, o obrambi zemljiških pridelkov zoper gosence, hrošče in druge kvarljive mrčese, ob enem pa jih je tudi poučil, kako uničevati te škodljivce. V poučilu je bilo tudi povedano, koliko kvaro delajo hrošči kmetijstvu in na kak način jih je moči najlaže zatirati. Deželni odbor je opozoril županstva z okrožnico z dne 31. marca t. l. na omenjeno poučilo ter jim naznanil, da bode vsled sklepa deželnega odbora v izpodbudo prebivalstva delil iz deželnega kulturnega zaklada primerne nagrade za pobiranje in uničevanje hroščev. Ker se hrošči prikazujejo vsako četrto leto konec aprila ali ob začetku maja po raznih krajih v deželi, naročil je deželni odbor županstvom, da mu najkasneje do 10. maja t. l. naznanijo, če se nahaja hrošč v tamošnjem kraju, in ob enem sporočé, kaj se je ukrenilo, da se kar največ mogoče pogonobi tega kvarljiveca. Da bode deželni odbor mogel odmeriti nagrade posameznim občinam, morajo županstvu prijaviti, kako menijo postopati, da porabijo prejeti znesek primerno namenu, dalje po kakem merilu se bode razdelila nagrada in kakšna kontrola se bode vršila pri tem. Ker so šolarji dosedaj po raznih deželah z velikim uspehom pobirali hrošče, naročilo se je županstvom, naj se gledé tega sporazume z voditeljem dotične šole, kateri naj bi učencem izplačal za gotovo množino njemu oddanih hroščev določeni denarni znesek.

(Iz Celja) se poroča „Süd. Post“, da v odločno nemških krogih nameravajo prositi za posebnega nemškega župnika, oziroma za ustanovitev „nemške“ župnije. V ta namen kroži pri somišljenikih pöla, katero morajo tudi mnogi posli podpisati. Vse se vrši tajno, da ne zvedó tega „hudobni“ Slovenci.

Vzrok tej agitaciji je nekda ta, ker preč. g. opat pri zadnjih državnozbornih volitvah ni hotel voliti framasona dr. Foreggerja, temveč Slovenca g. dr. Jos. Srneca.

(Sedemdesetletnico) bode praznoval prihodnji ponedeljek dné. 27. t. m. velečastiti g. Juraj Jan, častni kanonik, dekan v Dolini poleg Trsta, vitez Franc-Josipovega reda itd., ob jednom tudi petindvajsetletnico svojega župnijstva v Dolini. Dné 22. t. m. sta zaslužnemu gospodu prišla osebno čestitat milostni vladika tržaški Ivan Nep. Glavina in preč. stolni prošt dr. Šust.

(Predsednikom kranjske stavbene družbe) bil je v poslednjem občnem zboru izvoljen gosp. baron Švegelj. Dalje se je sklenilo, da se od čistega dobička za upravno 1890. leto izplača od dné 1. maja počenši po 7 gld. dividende.

(Koliko je ženskih volilk za ljubljanski mestni zastop?) V letošnjem volilnem seznamu nahaja se ženskih volilk, ki volijo s pooblastili, v I. razredu: 135, v drugem: 144 in v tretjem celó: 360, torej v vseh treh razredih vkupe skoro neverjetno šte-vilo: 639.

(Okrajna bolniška blagajna ljubljanska.) 21. dné t. m. ustanovil se je novi odbor. Izvoljeni so v načelnništvo gg. Avgust Weber kot načelnik in Anton Leutgeb kot podnačelnik: v nadzorovalni odbor g. Josip Stransky in v razsodišče g. Fran Doberlet st. kot načelnika.

(Štajerski deželni šolski svet) je v svoji seji dné 9. t. m. dovolil s pričetkom prihodnjega šolskega leta deško meščansko šolo v Mariboru, dalje gospodarski nadaljevalni kurz na ljudski šoli v Šmariji pri Jelšanah, razširjenje štirirazrednice v Ketini v petrazrednico in dverazrednice v Št. Juriji ob Pesnici v trirazrednico.

(Shod organistov in izdelovalcev orgelj.) Vodstvo Ambrozijevega društva na Dunaju sklicuje na dné 27. in 28. avgusta t. l. o priliki pedagogičnega in cerkveno-glasbenega tečaja za pevovodje, organiste in učitelje petja shod, katerega naj bi se udeležili vsi v Avstriji bivajoči in delujoči organisti in izdelovalci orgelj. Na tem shodu se bodo razpravljala ta-le vprašanja: a) Kako se je ravnati gledé uvedanja normalnega glasbenega tona, o katerem govori naredba ministerstva za uk in bogočastje z dné 25. julija 1890. l. št. 15.090, pri orgljah? b) Katere iznajdbe in izboljški naj bi se posebno priporočali pri izdelovanju novih ali pri predelovanju starih cerkvenih orgelj? c) Ali naj bi ne bili izdelovalci orgelj postavno obvezani, napravljati pedalne klaviature v normalni širokosti? a) Bi li bilo umestno, da bi se postavljale po cerkvah elektro-pnevmatske orglje, in po kakih načelih naj se to godi? b) Bi li ne bilo dobro, ako bi se sestavila statistika vseh orgelj, ki so po cerkvah? Kdor se hoče udeležiti tega shoda, naznani naj to brž ko mogoče artističnemu vodju Ambrozijevega društva Josipu Böhmju na Dunaju I., Wollzeile 9, da se mu doloži natančnejši program in pa vstopnica. Pri-dene naj pa svoji prijavi tudi 1 gld. za poštino in tiskovine.

(Pevski klub „Tipografija“) priredi v soboto večer v vrtnem salonu Schreinerjeve pivnice na sv. Petra cesti zabavni večer z nastopnim vspešdom: 1. „Domoljubje“, zbor s spremljevanjem glasovira, zložil Janušovsky. 2. „Abschied vom Walde“, zbor, zložil Klauer. 3. „Slovo“, zbor, zložil Nedvéd. 4. „Valässen“, zbor, koroška narodna, zložil Koschat. 5. „Komični prizor“, priredil g. Avg. Janša. 6. „Die Nacht“, zbor, zložil Abt. 7. „Rojakom“, zbor, zložil Belár. 8. „Der Speisezettel“, veseli trospev s spremljevanjem glasovira, zložil Suppé. 9. „Dobrovoljec“, veseli zbor, zložil Stöckl. 10. „Brrraus“, polka hitra, veseli zbor s spremljevanjem glasovira, zložil Koch pl Langentreu. Mej vspešdom godba na gosli s spremljevanjem glasovira. — Pevske zборе póje pevski klub „Tipografija“ pod vodstvom pevovodje g. J. viteza Janušovskega. Kasa se odpré ob 7. uri. Vstopnina 30 kr. Začetek ob 8. uri. Prosi se, priti v priprosti opravi.

(Zrelostna spričevala iz Bosne.) Naučni minister je podelil zrelostnim spričevalom gimnazije v Sarajevu in zasebne gimnazije v Travniku pravo veljavnost v Avstriji za dōbo pet let, počenši od šolskega leta 1890/91. nadalje. S tem je otvorjen pristop abiturijentom iz Bosne na avstrijska vseučilišča.

(Kako priti brez popotnega lista v — Ameriko?) To najbolj vedó seljaki iz gorenje - ogrskih župnij. V uradu v Hamburgu ali v Bremah poka-

žejo kar potni list, ki je bil izgotovljen za njih živino; dotični uradnik, seveda ne veš madjarščine, prečita samo ime lastnika živine, za vse drugo, kar stoji v madjarščini v tem potnem listu, še briga se ne. Kmetje tem načinom brez velikih ovir dospejo preko morja v novi svet.

(Poljski romarji v Jeruzalem.) List „Polska“ v Ciešynu poroča, da bode prihodnji mesec iz tega mesta in okolice večje društvo odpotovalo v Jeruzalem. Med potjo se bodo med 12. in 15. majem ustavili v Zagrebu.

(Popravek.) V predvčerajšnje poročilo o odborovi seji „Matice Slovenske“ se je vrinila neljuba pomota, da je bil pri seji dr. Fr. Zupanec, dočim je v resnici bil tukajšnji občeznani rodoljub, ustanovnik in odbornik „Matice“, dr. Jernej Zupanec.

Slavnemu uredništvu „Slovenca“.

Z ozirom na notico na tretji strani dnevnika „Slovenec“ z dné 21. aprila 1891 št. 89 letnik XIX pod naslovom „Taki-le ste . . .“ zahtevam upiraje se na § 19 tiskov. post. sledeči

p o p r a v e k.

Ni res, da sem jaz kot predsednik volilne komisije prvi oddal volilni listek.

Ni res, da se je takó začel volilni akt v III. razredu.

Ni res, da sem jaz v III. razredu sploh volil.

Ni res, da sem jaz nad volilko, katera mi je izročila pooblastilo brez naročila, za katero stranko naj ž njim volim, zarohnel ali ji žugal.

Resnično pa je, da z dotičnim meni izročenim pooblastilom nikdo volil ni in tudi jaz ne, kar se razvidi iz uradnega volilnega zapisnika.

Notica pod naslovom „Taki-le ste . . .“ je tedaj izmišljotina in laž.

V Ljubljani, 22. aprila 1891.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški.

Dostavek uredništva. S predstoječim popravkom počastil je naše uredništvo g. vitez Bleiweis Trsteniški mlajši v vojaški uniformi, v kateri je — res nenavadna prikazen — že v ponedeljek in vsredo imel mnogo opraviti na rotovžu. Vojaških sukenj med volilnimi agitatorji do letos še nismo opažali.

Kar se popravka samega tiče, smeli bi ga zaradi zadnjih dveh vrstic — ki kažete, da g. dr. vitez Bleiweis pač ne pozna postavnih določil, veljavnih za sestavljanje popravkov — popolnoma mirno vreči v koš. Le da se izognemo nadaljnemu mole-dovanju, smo ga natisnili tem raje, ker g. dr. vitez Bleiweis v njem sam piše, da se upira na § 19. isk. postave. Mi bi slovenski bolje rekli, da se upira paragrafu 19. tisk. post., ali po domače rečeno, da se „krega“ s § 19., ker „Slovenec“ nikjer ni rabil izraza, da je g. dr. vitez Bleiweis „žugal“ volilki. Ako je resnično, da s pooblastilom dotične volilke nihče ni volil, kako je pa mogel potem g. predsednik volilne komisije pravega postavnega pooblaščenca zavriniti ter mu pooblastilo konfiscirati, češ, da ima on njeno pooblastilo, ko dotična volilka pooblastila danega temu volilcu ni nikdar preklicala? Čemu je torej zabranil, da značajna volilka, od katere se mu je po tolikem trudu še le v tretje posrečilo izsiliti podpis, ni mogla izvrševati svoje volilne pravice, dasi je bila to njena resna volja in ko je vendar po mnenji g. dr. viteza Bleiweisa še celo dva pooblaščenca imela, ker po njegovih jurističnih načelih to nič ne dene, če se dá za izvrševanje ene in iste volilne pravice več pooblastil! — Ali pa znabiti ni bilo nikakih prič podpisanih na gospoda dr. viteza Bleiweisa pooblastilu, ker je gospod predsednik volilne komisije morda pred volitvijo menil, da priče niso potrebne, potem se mu je pa še le med volitvijo naenkrat zasvetilo, da bi utegnil to biti izvršten manever zoper konservativno stranko, ali kaj? Ali pa se je znabiti bal, da bi za slučaj, ko bi pooblastilo oddal, utegnil v kako sitno zadrego priti, ko bi pravi pooblaščenec postavno pooblastilo prinesel. Kakor se vidi, ni se rešil iz te zadrege.

Sicer pa je še mnogo drugega v notici, česar g. dr. vitez Bleiweis v svojem popravku ni zavrnil in tudi nikakor zavriniti ne more, ker je in ostane resnično.

In ravno to svedoči, da gospod dr. vitez Bleiweis nema posebno v čisljih volilne prostosti, ker to ni več dopuščena agitacija, temuč pritisek, vsled ka-

terega neha volilna svoboda, v zakonu zajamčena vsakemu volilec in volilki. Tak pritisek je celó še hujši, kakor če se dá mala odškodnina „za pot“, in vendar se že za to poslednje včasih večdnevni zapor prisouje.

Zato smo pač popolnoma opravičeni, če trdimo, da mora vse nehati, ako volilna komisija — sama kar sproti kuje postavna določila ter si nekako prisvaja postavodajalno moč. Če si more kdo zametavanje tacih lastnoročno podpisanih pooblastil, pri katerih pa ni bilo podpisanih prič, drugače razlagati, prosimo pojasniti. Pri vsem tem naj nam pa tudi nihče ne zameri, da nismo in ne moremo prisegati na nepristranost predsednika volilne komisije v tretjem volilnem razredu.

Raznoterosti.

— Čuden iskalni list. Budimpeštanska policija je pred nekaterimi dnevi izdala iskalni list proti nekemu ponarejalcu menic. V tem iskalnem listu se pravi mej drugim, da je dotičnik kralju Milanu jako podoben. Budimpeštansko sodišče je iskalni list sedaj pregledalo in odredilo, da se dotični odstavek izpusti.

— Ženska republika. V madjarski vasi Husuretu, v saroskem komitatu, odšli so skoro vsi možaki v Ameriko, da si zaslužijo novcev. Sedaj pošiljajo domov novce, katere njih žene prav pridno zapijajo. Skoro vsak dan je polovica ženskih pijanih. Nekaterne ženske zapile so tudi vse svoje premično premoženje. Pijane ženske zanemarjajo otroke, ki bosi in nagi tekajo po vasi. Župnik se je obrnil do višje oblasti, da napravi red in vsaj preskrbi za otroke.

— Novi Karlov most v Pragi stal bo 335.000 glđ., kipi, ki jih bodo postavili nanj, stali bodo 120.000 glđ.

— Druga ženitev kralja Milana. Kakor javljajo srbski listi, vprašal je bivši srbski kralj Milan metropolit Mihajla, se li more zopet oženiti. Metropolit mu je pritrdil, da se more, ker ga je prejšnji metropolit veljavno ločil. Milan je vzel bajé milijon od države na posodo le zaradi tega, da se znova oženi. Njegova bodoča soproga je nekda velika bogatinka in baš take žene je treba Milanu.

— Medvedje in volkovi v Bosni in Hercegovini. Da je v Bosni in Hercegovini mnogo volkov in medvedov, je znano. Poslednje desetletje se dajo premije za ubite zveri in tačas se je v imenovanih deželah pobilo 889 medvedov in 8490 volkov. Misli se pa, da so pobili ta čas še nekaj več teh zverin, pa jih dotičniki neso objavili, ker neso vedeli, da se dajo premije.

— Črnogorski knez Nikola odredil je da se bode pesniku Zmaju Jovanu Jovanoviću do smrti izplačevala podpora 5000 dinarjev iz črnogorske državne blagajnice.

— Svatovščina milijonarjeva. V Filadelfiji oženil se je milijonar Ivan Jakob Astor. Za več tisoč dolarjev cvetie pokupilo se je za to svatovščino. Dva milijona dolarjev vredni so darovi, katere je dobila nevesta, poldrugi milijon je vredna hiša, katero je dal novoporočencema nevestin oče. Deset tisoč je zaslužil duhovnik, ki je poročal, 6500 dolarjev veljal je obed, kateri je priredila nevesta svojim prijateljicam.

— Stekel volk. V Črnovec priklatil se je stekel volk, ki je obgrizel 32 ljudi. Nazadnje ga je neki kmet ubil. Mrtvega volka so preiskali in se preverili, da je bil stekel. Ranjene osebe odposlali so v Pasteurjev zavod v Parizu zdraviti se.

— Zapuščina za papeža: Rajni ogrski primas Simor je ves svoj zlat denar zapustil papežu. Zapuščina znaša 98.546 frankov v zlatu.

— Draga knjiga. V Novem Jorku je bilo nedavno sv. pismo prodano za 74.000 frankov. Ta knjiga je jeden onih redkih proizvodov, ki so bili tiskani še v Gutenbergovi tiskarni.

— Ostrupljena svatovska družba. V Lydonu blizu Louisvilla je 50 oseb svatovske družbe zbolelo, ker so pili kavo, kateri je bil primešan arzenik. Dve osebi sta že umrli. Duhovnik in dve sestri nevestini so na smrt bolni. Novoporočena sta se vrnila s potovanja, ker sta zbolela.

— Parnell je ženin. Londonski listi poročajo, da se bode Parnell oženil z znano O' Shea. S tem pa O' Shea po ženitveni pogodbi zgubi polovico zapuščine prvega moža v znesku 170.000 funtov šterlingov.

— Bolgarski Neron. Iz Sofije se piše „Varšavskemu Dnevniku“, da je Stambulov dal vsled umora ministra Belčeva zapreti velik del bolgarske inteligencije. Med zaprtimi je tudi Karavelova soproga; do 1. t. m. je bilo zaprtih 400 oseb. Vlada naznanja na plakatih, da mu izplača 20.000 frankov, kdor naznani morileca. Princ Ferdinand Koburg in njegova soproga dobivata pretilna pisma. Stambulov se ne upa iz sobe.

— Izzeljevanje v Brazilijo. Severo-nemški „Lloyd“ je dobil od braziljske vlade poročilo, da ne sme več dovažati poljskih izseljencev. Od 1. t. m. „Lloyd“ več ne sprejema poljskih izseljencev.

— Pruski državni dolg je znašal dné 31. marca 1890. leta 4.775.853.450 mark.

— Morilec ministra Belčeva. „Magyar Hirnap“ hoče vedeti, da je jeden morilec ministra Belčeva v Krajevi v bolnišnici, kjer ga zdravijo, ker je ranjen. Prav verjetno ni, da bi to bil pravi morilec, ali če se dokaže, da je res, ne bode odšel pravici.

— Doktorski diplom na Ogrskem. Da dobi doktorski naslov na Ogrskem več veljave, boče učno ministerstvo poostriti stroge izpite in se bode zlasti od jurista strogo zahtevalo, ne le, da zna, kar je slišal na vseučilišču, temveč da dokaže, da zna tudi samostojno misliti in pravoznanske predmete samostojno obravnavati. Od odvetnikov se pa bajé v bodoče ne bode zahtevalo, da morajo imeti doktorat.

— Odvetnika so zaprli. Zaprli so v Detti pri Temešvaru odvetnika Bertrama, ker ga sumničijo, da je zadušil hišno posestnico Josipino Kirser, kateri ni mogel zaradi slabe prakse plačati dolžne najemnine.

— Elektrotehnična razstava v Frankobrodu otvori se dne 16. maja ob 12. uri opoldne. Povabila oblastvom in razstavljalcem so se že razposlala.

Telegrami.

Dunaj, 23. aprila. Zbornica poslancev je vsprejela brez debate v drugem in tretjem branji budgetni provizorij.

Dunaj, 23. aprila. Občinski zastop razširjenega Dunaja izvolil je s 96 proti 42 glasom dr. Prixa županom. Izvoljenec je priporočal, da se pomanjšajo politične debate in je naglašal zasluge cesarjeve za razširjenje Dunaja in končal s hochklicem na cesarja, kateri klic je zbor trikrat navdušeno ponovil.

Zagreb, 22. aprila. Deželni zbor se snide dné 21. maja.

Peterburg, 22. aprila. Vlada je svojemu veleposlaniku v Carigradu naročila, naj za fregato „Admiral Kornilov“, na kateri se veliki knez Jurij pelje iz Ajaccia na Krim, izposluje prosto vožnjo skozi Dardanele.

Rim, 23. aprila. Praharnica zunaj Porte Portese se je razletela vsled eksplozije danes ob sedmih zjutraj. Ta praharnica je bila poleg kmetijske šole za dečke. 120 oseb, največ dečkov je poškodovanih, je li kaj mrtvih, še ni gotovo.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—71)

Tuji.

21. aprila.

Pri **Maliču**: Rzeppa, inženir; Laidlmayer, Schreyer, Elsass, Breu, Lautner, Hanseli, Eisler, Wetzler, Hoffman, trgovci; Krenn, potovalec, z Dunaja. — Höle, trgovec, iz Brna. — Kanobelj, trgovec, iz Krnova. — Klemene iz Got. — dr. Marchesini in Nadale iz Kormina. — Ranzinger, trgovec z lesom, iz Kočevja. — Elling, trgovec z lesom, iz Rakeka. — Szentmiklosy iz Gradea. — Sinitz, trgovec, iz Celja.

Pri **Stonu**: Vitez Schneid pl. Treuenfeld; Staudinger, trgovec; Weingrün, potovalec; Podpečnik, cand. med., z Dunaja. — Botscheg, trgovec, iz Lipe. — Folnegović iz Zagreba. — Sternad, farni oskrbnik, iz Babnega Polja. — Mohorič, trgovec, iz Opatije. — Dobrovich in Gasparevich z Reke. — Pfefferkorn, trgovec, iz Elbe. — Hess s soprogo iz Zagreba. — Majdič iz Kranja. — Ponikvar, župnik, iz Starega Trga.

Pri **avstrijskem caru**: Zupan, orgljar, iz Kamne Gorice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Jurca, trgovec z lesom, iz Postojne. — Orasch, železniški sprevodnik, s soprogo, iz Ljubna. — Doerr in Duras, zasebnika, iz Prage. — Pleničar, uradnik, s soprogo, iz Tržiča.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	razkomet v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	736.9	6.4	sl. vzh.	jasno	
22. u. pop.	734.8	14.8	"	"	0.00
9. u. zveč.	734.9	7.2	brezv.	"	
Srednja temperatura 8.9°, za 0.9° pod normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

23. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	glđ	50	kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16% "	92	"	50	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	80	"
Papirna renta, davka prosta	101	"	80	"
Akcije avstr.-ogerske banke	990	"	—	"
Kreditne akcije	300	"	25	"
London	116	"	45	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleond.	9	"	23	"
Cesarski cekini	5	"	50	"
Nemške marke	57	"	05	"

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohranita usta sveža, krepčata željustno meso ter odpravljata slabo sapo iz ust. 1 steklenica ustne vode velja 40 kr., 1 škatlja zobnega praška 20 kr., 12 steklenic 4 glđ., 12 škatelj samó 2 glđ.

Lekarna Piccoli „pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska. (30-23)

Ta tovarna izdeluje po prav nizki ceni

cerkvene orglje in harmonije

Glasovi so silno lepi in sostava jako močna. Vplačevalni pogoji so ugodni.

Ceniki orgelj in harmonij pošljajo se zastonj.

V kratki dobi 16 let narejenih je bilo blizo 300 novih orgelj, med temi bilo je več velikih, kar je najboljši dokaz o izvrstni zmožnosti in reelnosti te tvrdke. (24-7)

(2-1)

Ravno izšlo:

„ŠMARNICE“

Marijina visoka pesem ali magnifikat,

sostavil

Andrej Kalan, duhoven,

z dovoljenjem prečastitega knezoškofijstva ljubljanskega. V Ljubljani 1891.

Založila „Katoliška Bukvarna“.

Cena polusnje 90 kr., usnje 1 gl., zlato obrezo 1 gl. 20 kr., po pošti 5 kr. več. (3-3)